

MACERA ADASI

Ahmet Yılmaz Boyunağa

MACERA ADASI

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Editör Şebnem Kanođlu
Kapak Tasarım Sefer Koçan
Kapak Resmi Derya Işık Özbay
Resimleyen Uğur Köse

22. Baskı Kasım 2018
Uluslararası Seri No (ISBN) 978-975-263-209-7

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt Çınar Matbaacılık
Sertifika No 12683
Adres Yüzyıl Mah. Matbaacılar Cad. No:34 Bağcılar / İstanbul
Tel (0212) 628 96 00

TİMAŞ YAYINLARI / 1291

+11 ROMAN / 8

KÜLTÜR BAKANLIđI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© 2006 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

FIRTINA

*F*ırtına, karşısına çıkan her şeyi silip süpürürcesine esiyordu. Deniz, mavi yeşil, rengini kaybetmiş ve kararmıştı. Gökyüzünü kara bulutlar kaplamıştı. Şilebizimizin üzerinde, acı çığlıklar atan martılar uçuşuyordu.

Dağ gibi yükselen dalgaların arasında, koca şilep, fıncık kabuğu gibi kalkıp iniyordu. Ona çarpan dalgalar, tuzla buz olmuş camlar gibi etrafa saçılıyor, her yanı ısılatıyordu.

Kaptan ve tayfalar, belirsiz şekiller hâlinde öteye beriye gitmeye çalışıyorlardı. Denizin gürültüsünden başka bir ses duyulmuyordu.

Şilepte şaklayan koca bir dalga, güvertede bulunanları önüne katarak denize doğru sürükledi. Güverteden aşağı uçan bir tayfanın acı çığı, fırtınanın ve denizin homurtusu arasında kaybolup gitti. Ben de yuvarlana

yuvarlana denize uçuyordum ki Allah'tan, küpeştedeki demire takıldım.

Şilep, bir uçuruma düşercesine aşağı doğru inerken, demire sıkı sıkı sarıldım; gemi yeni bir dalganın üstünde dengeli bir şekilde yükselirken de ayağa kalkabilirdim. Hemen kamarama koştum. Beni bekleyen Salim amca ve arkadaşlarım, Altan, Recep, Cengiz, Turgut ve Muammer'le buluştum.

– Durum korkunç! Şilep bataabilir, diye haykırdım.

Salim amca:

6

– Can kurtaran yeleklerinizi giyin, emrini verdi.

Hepimiz, can kurtaran yeleklerini omuzlarımızdan geçirdik. Birbirimize yardım ederek, yelekleri bağladık.

Bizleri süzen Salim amca:

– Aferin çocuklar, dedi. İşte böyle hareket edeceksiniz. Sizlerin sorumluluğunuzu üzerime aldığım için inşallah pişmanlık duymayacağım. Şimdi Allah'a, yardımcımız olması için dua edelim!...

Onun bu sözleri üzerine, okyanusta dalgalar arasında batıp çıkan şilepte, yüce Allah'a yardımcımız olması için dua etmeye başladık.

1903 yılındaydık. Biz altı çocuk... Çin seferi sırasında batan bir gemi mürettebatının çocuklarıydık. Batan geminin kaptanı benim babamdı. Benim adım Mehmet; on altı yaşındayım. Recep ikinci kaptanın oğluydu. O on beş yaşında... On dört yaşlarında olan Cengiz, Altan, Turgut ve on iki yaşındaki Muammer, gemi tayfalarının çocuklarıydılar.

Babalarımızın kaybolmasından dolayı çok üzülen biz beş çocuk, onları aramaya çıktık. Alınan raporlara göre, batan gemiden kurtulan olmamıştı; ama acaba bazıları kurtulup ıssız bir adaya düşmüş olamazlar mıydı?

Bizler bu düşünceyle bir araya gelmiş, babalarımızı aramak için annelerimizin gönüllerini yaparak, denize açılmıştık. Salim amca, emekli bir subaydı ve babamın çocukluk arkadaşıydı.

Ona, babalarımızı aramak için denize çıkacağımızı söylediğimiz zaman, bizimle gelmeyi önce reddetmiş ve: “Onların hepsi şehit olmuşlardır!” demişti. Ama sonradan: “Neden olmasın? Sizin düşündüğünüz gibi, belki de kurtulup Hint Okyanusu’ndaki adalardan birinde, kendilerini kurtarmak için gelecek olanları beklemektedirler!” diyerek, o da bizimle gelmeyi kabul etmişti.

Onun bizimle gelmeyi kabul etmesi, annelerimizin bize bu yolculuğa çıkmak için izin vermelerini de kolaylaştırmıştı.

Salim amca, ailelerimizin yolculuğumuz için ayırdığı paralara, büyük miktarda katkıda bulunmuştu. Birlikte yol hazırlığımızı yaptık. Önce Çin’e gidecek, orada kiralayacağımız bir yelkenliyle, adaları dolaşarak babalarımızı arayacaktık.

Şimdi, Çin’e giden bir İtalyan şilebindeydik. Bir aydan beri deniz üstünde yol alıyorduk. Önce tatlı başlayan yolculuğumuz, Hint Okyanusu’nda ilerlerken, kopan o müthiş fırtınayla bozulmuştu. İki günden beri, koca okyanusta dalıp çıkan bir kibrit çöpünden farkımız yoktu. Şilebin çatırdamaya başlaması, bu koca geminin okyanusun dev kolları arasında parçalanacağını gösteriyordu.

GEMİ BATIYOR

Bütün gürültüleri bastıran korkunç bir patlama, beni düşüncelerimden ayırdı. Patlamanın arkasından duyulan ve hepimizi sarsan, her birimizi bir tarafa savuran bir çatırtı üzerine, Salim amcanın sesi yükseldi:

– Aman çocuklar! Dikkatli olun! Gemi galiba ikiye ayrılıyor. Birbirinizden sakın ayrılmayın. Sen Mehmet, bilhassa Muammer’e dikkat et! Onun elini bırakma. Dışarıya çıkacağız. Şilep batacak olursa, kamarada boğulur gideriz. Şimdi dışarıya marş marş...

O sallantıda, yıkılmamaya çalışarak, hepimiz güverteye çıktık. Önce ben, elinden tuttuğum Muammer’le ileri doğru yürüdüm. Güverteyi silip süpüren bir dalga

MACERA ADASI

bizleri birer çöp gibi kaldırdı. Salim amcanın haykırışını, fırtına ve üzerimizden aşan dalga boğdu.

Yakaladığım bir demir parçasıyla, suların sürükleyici gücüne karşı koyarken, yanımdan geçen Muammer'i öteki elimle tuttum. Arkadaşlarım ve Salim amca da bir yerlere tutunarak, okyanusa sürüklenmekten kurtulmuşlardı.

KAPTAN VE TAYFALAR GEMİYİ TERKEDİYOR

İtalyan ve birkaç Alman tayfanın denize indirmeye çalıştıkları bir kayık, şilebe çarparak parçalandı.

Tayfalar başka bir sandala koştular. Onu indirerek içine atladılar. Salim amca, bir taraftan Türkçe bir taraftan Almanca:

– Heyyy! Bizi bırakmayın! Biz buradayız, diye haykırıyordu.

Fakat dinleyen kim?... Onlar, hızla çektikleri küreklerle batmaya başlayan şilepten uzaklaşmaya çalışıyorlardı. O anda, yaptıkları bir iş dolayısıyla arkadaşlarına yetişememiş iki tayfa yanımıza geldiler. Onlar da ıslık çalarak, başlarından çıkardıkları gemici şapkalarını sallayarak, gidenleri geri çağırıyorlardı. Ama ne yazık ki sandala atlamış olanların gözleri kimseyi görmüyordu. Zaten, ıslık-